

על מה לא מותירים?

היזה זה בחדש תמוז. נכנסתי בבקר לפתח ובהתרגשות רבה הודעתי לתלמידים, כי לאחר התפלה אבשר להם בשורה שתשמח אותם מאוד...

דברי המרגשים גרמו לךך ששעת התפלה עברה בהתלהבות ובשמחה. הילדים התפללו בקול רם, בכבוד ראש וברצינות רבה. כשהבטתי בהם הבנתי את מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, שקיום מצוה מתוך שמחה – מעלה את המצוה ומשביח אותה.

לאחר התפלה ישבו הילדים בהתרגשות במקומותיהם וצפו בסקרנות לשמע מה בפי.

דברתי בשקט, כממתיק סוד, ואמרתי: "ילדים יקרים, אתם מתאמצים כל כך ללמד היטב, ומשתדלים להתנהג בדרך ארץ. אני רוצה להעניק לכם פרס על כך, ולכן, בעזרת השם, נצא ביום חמישי הקרוב לטיול בצפון הארץ. נבקר באתרים מעניינים,

נעלה לרכבלית החדשה בחיפה ולאחר מכן נצפין לאזור הגליל".

הילדים התרגשו מאוד, עלזו וצהלו, והחלו להתכונן לטיול.

בשעות הבקר המקדמות של יום חמישי יצאנו לדרך. התחלנו את הטיול בנחל אלכסנדר - נחל תנינים. הילדים נהנו להביט בצבים הגדולים שהתקרבו לשפת הנחל. לאחר מכן המשכנו לנחל חדרה, שם צפו הילדים בתהליך הפקת חשמל ממפל מים סוער. היה זה מחזה מפעים: ראינו איך מים יכולים להניע טורבינות ולהפעיל מנועים חשמליים! בצהרים עצרנו למנוחה בפארק אדם שבגליל המערבי, שם צפינו בנוף המפעים של הרי הגליל, והילדים קבלו ארוחת צהרים חמה וטעימה.

לסיום הארוחה, הגיע לפארק אוטו גלידה שהזמנו מראש. מן הרכב הססגוני בקעו מנגינות עליזות, והילדים נעמדו בשורה כדי לקבל מן המוכר קרטיבים מרעננים.

לתדהמתנו הרבה, גלינו פי על עטיפת הקרטיבים לא מצין הכשר ברמה המקבלת. הילדים, שרצו להתרענן בקרטיב קר, התאכזבו מאוד. מזג האויר החם בשלוב אוירת הטיול העליזה והתוססת כמו הזמינו את הילדים ללקק שלגון קריר ומתוק, אבל ההכשר... המוכר התנצל וטען שהוא יודע בודאות שלקרטיבים

מסוג זה יש הכשר מצין, שחותמתו מופיעה בדרך-כלל על אריות הקרטון.

בעוד המוכר שוטח את טענותיו, הפתיעו אותי התלמידים והודיעו: "אנחנו מעדיפים להמשיך להתחמם בשמש היוקדת ולא להתרענן מקרטיב שפשרותו מטלת בספק! איננו מוכנים לאכל משהו שאיננו בטוחים שרמת הפשרות שלו מצוינת!"

ההחלטה הייתה ברורה, הילדים היו נחושים שלא לטעם ממאכל ללא פשרות מספקת. הרצון והחשק לממתק המגרה התחלפו ברצון עז וחזק הרבה יותר: רצון להשמר בכל הכח ממאכל שאולי יש עליו חשש. מוכר הקרטיבים נאלץ להעמיס את הסחורה ולחפש לו מקום אחר להציע אותה... והילדים הגבורים המשיכו לצעד במרץ, כששמחה וספוק מחישים את צעדיהם.

תוך כדי צעדתנו במסלול ההליכה המוביל אל המצפה ממנו נשקף הנוף המרהיב של האזור, אמרתי לילדים: "ההתנהגות הנפלאה שלכם הזכירה לי ספור שארע באשר הייתי ילד צעיר. עברו כבר שנים רבות מאז, אולם אני עדין זוכר אותו כאלו התרחש היום.

בשנים עברו עדין לא היה שפע גדול של מיני מתיקה. המבחר היה מצומצם יותר וארח החיים - פשוט יותר. במכלת של ילדותי

לא היה שׁלל ממתקים מכל מיני סוגים אלא רק מעט. האמת היא, שׁעל אף שלא היה שׁפע גשמי גדול, החיים היו שמחים יותר ועליזים.

פעם אחת, לאחר תפלת מוסף בשבת בבקר, הלך חברי עם אביו לבקר ידיד קרוב שהגיע מחוץ לארץ. היה זה יהודי חשוב מאד, נגיד בעמיו, איש חסד מפרסם ומקרבם של גדולי ישראל, שבא לבקור בארץ הקדש.

בסיום הבקור נתנה המארחת לחברי חבילת שוקולד מארצות-הברית. היה זה שוקולד משפח במיוחד שלא נתן היה להשיג בארץ ישראל. חברי החזיק את החבילה בידו וצעד מאשר לביתו. הם התגוררו ברחוב פנינה בירושלים, ובאותה תקופה היה האזור שומם, טרם נבנו בו בתי מגורים וסביב היו רק הרים וגבעות. רק רועי צאן היו נראים מדי פעם צועדים במורדות ההרים עם כבשים ועזים.

כשהגיעו לביתם, עוד בטרם נכנסו לבנין, בקש חברי מאביו שיבדק את ההכשר של השוקולד. האב הפך את חפיסת השוקולד לכל הצדדים ולא מצא עליה חותמת פשרות המקבלת עליהם. הוא לקח את חבילת השוקולד והעניף אותה הרחק, כמטחוי קשת, לעבר ההרים שבקצה הרחוב. חברי מספר שהוא זוכר עד היום

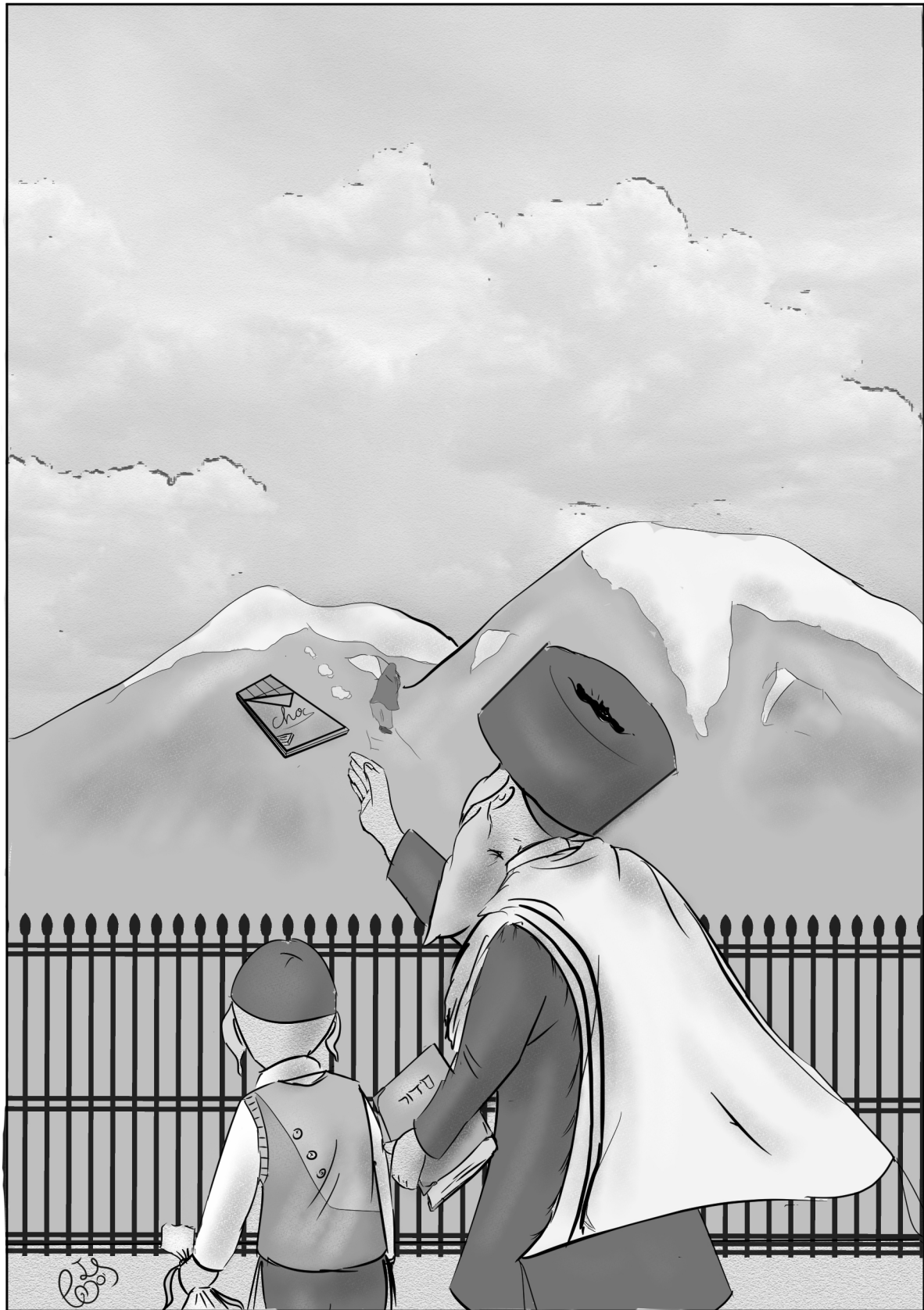
את מראה חפיסת השוקולד המתעופפת באויר, ואפלו זוכר היכן בדיוק נפלה...

הוא התאכזב מאוד, התקשה להפרד מהשוקולד היקר שהגיע ממרחקים, אף שמח מאוד על שזכה לעמד בנסיון הגדול.

ילדים יקרים, כשראיתי את גבורתכם הגדולה בותר על הקרטיבים, נזכרתי בספור הזה שקרה לחברי בילדותו. כן, גם הוא חזה תויה כזו של ותור על רצון חמרי כדי לעשות את רצון ה' ולשמר את הנפש ממאכל אסור. הטעם של השוקולד חולף ופג, אך הטעם של ההתגברות על היצר נשאר לתמיד, זהו טעם מתוק שלעולם אינו נגמר.

ולסיום, אגלה לכם סוד שאני חושף אותו לראשונה: באותו אזור בו שכב לו השוקולד הטעים שנים רבות בין החרים, קמה ונבנתה שכוונת 'גוש שמונים' המפרסמת. שכוונה בה נבנו בנייני מגורים ליהודים יראי ה', והוקמו בה בתי כנסת רבים שמלאים במתפללים ובתלמידי חכמים, באשר בין יסודותיה טמון שוקולד של ילד גבור שותר על תענוג רגעי בשביל תענוג רוחני...

תּוֹבָנָה - מִתְנָה

אין תענוג גדול מלותר על תענוג גשמי מפקפק,
בעבור תענוג רוחני שטעמו אינו פג - לא בעולם
הזה ולא בעולם הבא!